

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši redelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnisti v naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V četrtek dné 22. marca 1888 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravih premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se sklicuje nov

OBCNI ZBOR delniškega društva „NARODNE TISKARNE“ na dan 5. aprila 1888

ob 6. uri zvečer

v prostorih „Narodne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dné 22. marca 1888 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 20. marca. [Izv. dop.]

(Konec.)

Težaven položaj ustvarila je nebrzdana narava Schönererjeva političnim prijateljem njegovim, kateri so mu sedaj priskočili na pomoč. Reči se mora, da je izbornega zagovornika imel v poslanci Pattai. Z juridičnega stališča pobijal je Pattai poročilo imunitetnega odseka, kazoč na to, da se je zbornici tu baviti s politično in tendenciozno pravdo, proti kateri je varovati imunitetno pravo poslanika. Z veliko spretnostjo razkrije jalovost prvotne ovadbe ter skuša dokazati, da v tem, kar so storili Schönerer in drugovi, niti sledu ni zločina javnega nasilstva. Govor njegov, kateremu je po svoji navadi privezal patetičen konec, vidno je uplival na poslušalce. Nasvetuje, naj se stvar vrne imunitetnemu odseku z nalogom, z nova pretresati to zadevo. Da ni bil Schönerer s svojo surovostjo splošne nevolje vzbudil mej poslanci, kdo vé, ne bi li Pattaijev

predlog, katerega je v danem položaji podpiralo le kakih 30—40 poslancev, vendar pridobil si večine?

Kar je Pattai popravil, skazil je zopet Schönererjev adjutus Türk. Za njegove razprave se sicer zbornica v obče ne zveni več; danes pa je tudi najresnejšim in najčemernejšim parlamentarcem za trenotek izvalil glasno veselost, ko je slikajoč židovska izzivanja, razkačen vskliknil: „In potem zahtevate od nas, da bi postopali po Kniggejevem konverzacijskem slovarju?“ Gromoviti smeh sledil je temu dokazu Türkove slovstvene izobraženosti.

Jako dobro govoril je proti Schönererjevi izročitvi tudi dr. Lueger. Karakterističen bil je način njegovega zagovora. Sam je priznaval, da je varovanec njegov nekaj bedastega bil učinil, ko se je podal v uredništvo. „N. Wiener Tagblatt“ „in tudi danes“ — pravi — „napravil je velikansko bedastočo. Ali zločinec vendar ni, če je prav časih nekoliko neotesan.“ Navedel je Dunajskega volilca, rodod Čeha, kateri mu je na dušo bil privezal, naj nikar ne izroči Schönererja, češ, židovskih časnikarjev imamo na Dunaji v izobilju, Schönererja pa jednega samega. Konečno priporočajoč, naj zbornica izročitve ne dovoli, pozval je tovariše, s krščansko ljubeznjivo nasproti stopiti šovraštvu in maščevalnosti židovskega plemena.

Poročevalcu dr. Weeberju ni trebalo, v obširnem govoru braniti stališča odsekov večine. Pattaijev predlog zavrgel se je z velikansko večino; zanj glasovali so le protisemitsko krdelec, Dunajski demokrati, del Steinwenderjeve frakcije, par Trentovcev, potem izmed Mladočehov Vašaty in grof Kaunic. Nekoliko Slovencev in Poljakov ter precejšen del Liechtensteinovcev odstranili so se neposredno pred glasovanjem. Sicer je vsa zbornica pritrdila predlogu imunitetnega odseka.

Druga točka dnevnega reda bila je zopet — Schönerer! Poročevalec dr. Hirsch nasvetuje imenom imunitetnega odseka, naj se pohujšljivec sodnji izroči zaradi tega, ker se je na nekem komersu Dunajske „Teutonijske“ protistavljal policijskemu komisarju ter dijaško svojo družbo podšunjal v istem mislu. Schönerer bil je sam oglašen k stvari, toda z ozirom na to, da se mu je beseda preje odtegnila, ko je šlo za mnogo važnejšo reč,

odpovedal se jej je sedaj prostovoljno. Pattai in Kronawetter skušala sta pobijati odsekove predlog, krotki poročevalec niti odgovarjal ni, toda zbornica privolila je brez pomisleka tudi drugi izročitvi. Isto tako je brez razgovora pritrdila zahtevi neke češke okrajne sodnije, katera hrepeneč po zanimivi osobi poslanca grofa Boos-Waldecka prosi za izročitev tega zastopnika.

S tem je seja bila pri kraju. Mej izročeniimi interpelacijami, katere so se prečitale koncem današnje seje, omenjam interpelacijo dra. Zucker-a in dra. Madejskega, katera zadeva jezikovno prakso najvišjega sodnega dvora. Interpelanta in njijini drugovi — mej njimi tudi slovenski poslanci, — povprašujejo voditelja pravosodnega ministerstva, zakaj se ne izvršuje določba ces. patenta z dne 7. avg. 1850 ter rabsodbe najvišjega sodišča ne razglašajo v onem jeziku, v kojem se je obravnavalo pri prvi instanci.

Dnevni red prihodnjih sej ne bode prouzročil nobene razburjenosti, silno je pohleven. K večjemu pri verifikaciji Heinrichovi utegne biti nekoliko hrupa. Tem važnejše stvari pa se pripravljajo za kulisami. Dosihmal glede spiritnega davka še ni prišlo do nobenega dogovora mej vlado in Poljaki. Grocholski posreduje, toda situacija je vedno še napeta, Poljaci še niso „mehki“ navzlic raznim neutemeljenim govoricam, katere čitamo po Dunajskih listih. Vašega dopisnika obhaja neka slutnja, da bode špirit bržkone razdrobil večino, baje tudi strmo-glavil vlado. Naj si bodi. — Slovenci pozitivno ne bodemo po njej tugovali!

Slavnosti Djakovske.

(Dalje.)

Josipovo.

Ko je jela nočna tema umikati se prodirajočim solnčnim žarkom, naznanjal je Djakovskemu prebivalstvu strel topičev, da je napočil slavnostni dan. Na ulicah začelo je postajati živahno in na trgu pred stolno cerkvijo in vladiskim dvorcem začel se je zbirati praznično oblečeni narod. Ker je bilo ta dan zabranjeno prostemu narodu prihajati v Djakovo, pomagal si je marsikdo tako, da je prišel že v soboto ali nedeljo ter pričakal slavnostnega dne

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXIII.

(Dalje.)

Pavel Petrovič je odšel, Bazarov pa je postal pred dvermi in najedenkrat vskliknil: „Za vraga, kako lepo in neumno! Kako glumo smo zaigrali! Učeni psi tako po zadnjih nogah plešejo. Odreči pa bilo je nemogoče; on bi me bil udaril in potem... (Bazarov je pri sami ti misli prebledel in ves njegov ponos se je oživil). Potem bi ga bil moral zadušiti, kakor mačka.“ Povrnil se je k mikroskopu, a srce se mu je vznemirilo in pokoj, potreben za učenje, je izginil. „Videl naju je danes“, mislil je, „ali pa je mogoče, da tako brata zastopa? In kaj je pač to takega: poljub? Tu mora biti kaj drugega. Ha! ali ni morebiti sam zaljubljen? Seveda, zaljubljen je, to je jasno kot beli dan. Kake spletke, kdo bi si bil mislil!... Grdo!“ sodil je konečno: — „grdo, od katere strani pač pogledaš. Prvič treba bo na-

staviti glavo in na vsak način odpotovati; in potem Arkadij... in ta božji volek Nikolaj Petrovič. Grdo, grdo.“ Dan minil je nekako posebno tiho in zaspano. Feničke kakor da bi ne bilo na svetu; sedela je v svoji sobi, kakor miška v luknji. Nikolaj Petrovič držal se je jako zamišljeno. Izvestili so ga, da se je v njegovi pšenici, na kojoj je posebno upal, pokazal snet. Pavel Petrovič mučil je vse, celo Prokofiča s svojo ledeno udvornostjo. Bazarov pričel je pisati očetu pismo, a raztrgal je je ter vrget pod mizo. „Ako umrem“, mislil si je, „bodo že izvedeli; a jaz ne bom umrl. Ne, dolgo bodem še na svetu živel.“ Ukazal je Petru, da naj pride drugo jutro za rana k njemu, radi nekega važnega opravka: Peter si je domišljeval, da ga kani vzeti saboj v Peterburg. Bazarov legel je pozno, in vso noč mučile so ga čudne sanje... Odincova plavala je pred njim, bila je njegova mati. Za njo hodila je mačica s črnimi brčicami, in ta mačica bila je Fenička; Pavel Petrovič pa se mu je kazal kot velik gozd s katerim se je on vendar moral bti. Peter izbudil ga je ob štirih; takoj se je oblekel in odšel z njim.

Jutro bilo je lepo, sveže. Mali, pisani oblaki plavali so kakor mačice po bledejasnem azurji; drobna rosa pokrivala je listje in travo ter blestela

kakor srebro po pajčevinah; vlažna, črna zemlja je nekako še hranila rumeni sled zarje, z vsega neba sipale so se pesni skorjančje. Bazarov prišel je do gozda, usedel se v senco na kraji in še-le tedaj razkril Petru, kake usluge pričakuje od njega. Omi-kani strežnik prestrašil se je na smrt, a Bazarov ga je pomiril z uverjenjem, da mu ne bo treba drugega delati nego pri strani stati ter gledati in da si ne naklada nobene odgovornosti. — „Poleg tega pa“, dostavil je, „pomisli, kaka važna uloga ti je namenjena!“ Peter mahal je z rokama, povsil glavo ter ves zelen naslonil se ob brezo.

Pot iz Marjina vodila je ob gozdičevem robu; lahek prah ležal je na njej. Dotaknilo se ga od včeraj ni še niti kolo niti noga. Bazarov gledal je nehote po tej cesti, odtrgal in grizljal travico ter vedno trdil samemu sebi: „Kaka neumnost!“ Jutranji hlad prisilil ga je, da je parkrat vzdrltel... Peter pogledal ga je otožno, Bazarov pa se je le smehljaj: bal se ni prav nič.

Začul se je topot kopit po cesti... Mužik pokazal se je izza drevja. Gnal je dva opravljena konja pred saboj in gredoč mimo Bazarova pogledal ga je nekako čudno ter ni privzdignil čepice, kar je Petra jako vznemirilo kot slabo znamenje. „Ta

pri svojih znancih ali sorodnikih. Djakovo samo pa je sv. Josipa dan — dasi na Hrvatskem ni zapovedan praznik — praznovalo bolje ko vsak drugi dan v letu. Skoro vse trgovine, še celo židovske, ostale so zaprte; hiše pa so se odičile z zastavami še lepše, ko prejšnji dan.

Vladični gostje zbirali so se v dvoranah vladškega dvorca. Bilo jih je prispelo od raznih krajev nad sto. Iz Zagreba došli so zastopniki mesta: župan Badovinac ter mestna odbornika grof Kulmer in Lovrenčić; zastopniki akademije: dr. Rački, dr. Pilar in dr. Marković; zastopniki vseučilišča: dr. Vojnović, rektor Smičiklas in dr. Baron; zastopnika odvetniške zbornice: dr. Mazzura in dr. Vidrić; dalje grof Ivan Drašković, grof Norman, Derenčin in Karlo pl. Mihajlović. Iz Broda prišel je dr. Brlić na čelu večjemu odposlanstvu; iz Osjeka odposlanstvo desetih oseb, mej katerimi odvetnika dr. Neuman in dr. Mušević. Večji doposlanstvi prišli sta tudi iz mesta Vinkovcev in trga Iloka. Iz Stare Pazove došel je evangelski župnik Svetozar Hurban, sin nedavno umrlega slovaškega rodoljuba in prvaka M. Hurbana. Tudi duhovništvo Pečuhske vladikovine poslalo je več zastopnikov v Djakovo. Duhovstva domače vladikovine razen Djakovskega ni bilo navzočnega, ker so se ta dan po vseh cerkvah vršile svečane službe božje.

Ob devetih prišla je duhovščina, na čelu jej prosti dr. Rački, Streit in O. Miler, po prevzvišenega vladiko in takoj na to jela se je mej zvonenjem in grmenjem topičev pomikati procesija iz dvorca preko trga v cerkev. Prvi so šli bogoslovci, potem redovniki, za njim ostala k slavnosti došla duhovščina, za njo kanoniki in potem vladika sam pod dragocenim nebom ogrnjen z vijoličastim plaščem s hermelinovim kolarjem. Takoj za vladiko razvrstili so se njegovi gostje. Mej mnogoštevilno množico, katere šumenje bilo je podobno bučanju lahno vznemirjenih valov, nastala je praznična tišina. Koder je šel vladika, padalo je na kolena mlado in staro, križajoč se o njegovem blagoslovu.

V cerkvi bili so za vnanje goste vladičine pripravljene po obeh straneh velikega altolja z dragocnimi preprogami pogrnjeni prostori. Ostali prostori — v objemu za preko 3000 duš — bili so natlačeno polni. Slovesna sv. maša, katero je daroval vladika z veliko asistencijo, začela se je točno o polu desetih. Glasovi krasno ubranih orgelj, ki so doneli milobno po veličastnih cerkvenih prostorih, zdeli so se mi podobni angeljskemu petju, prihajajočemu z nebeske višave. Petje izvrševal je močan mešani zbor pod voditeljstvom cerkvenega pevovodje Trišlerja, ki je za ta dan naviašč komponoval sveto mašo, katera se more prištevati najkrasnejšim cerkvenim skladbam.

Mej sveto mašo obhajal je vladika na stopnicah velikega altolja mnogo vernikov obojega spola. Po končanem svetem opraviu pa je izpred altolja govoril daljši govor, ki je na vse navzoče naredil tako mogočen utis, da ni bilo videti v cerkvi suhega očesa. Mnogi ihteli so se glasno. Glavne misli tega prekrasnega cerkvenega govora so:

„Petdeset let je, odkar sem postal duhovnik.

je tudi rano ustal“, mislil si je Bazarov, „a on gre vsaj na delo, mi pa? ...“

— Menda gredo, zašepetal je najedenkrat Peter.

Bazarov privzdignil je glavo in zagledal Pavla Petroviča. Obleden v lahko kockasto suknjico in kakor sneg bele hlače korakal je hitro po cesti; pod pazduho nesel je zabojček zavit v zeleno suknjo.

— Oprostite, zdi se mi, da sem vas pustil čakati, rekel je klanjaje se najprej Bazarovu, potem Petru, katerega je zmatral v tem trenutku nekako v ulogi sekundanta. — Buditi nisem hotel svojega strežnika.

— Nič ne dé, odgovoril je Bazarov, — midva sva tudi ravno kar prišla.

— A! Tem bolje! — Pavel Petrovič se je ozrl. — Nikogar ni videti, nihče nas ne bo motil. Ali začnemo?

— Začnimo!

— Novih razjasnenj, mislim, ne zahtevate?

— Ne zahtevam.

— Ali hočete nabasati? vprašal je Pavel Petrovič jemaje samokresa iz zabojčka.

— Ne, bašite vi, jaz pa bom odmeril korake. Jaz imam dolgi nogi, dostavil je Bazarov smehljaje.

— Jeden, dva, tri.

(Dalje prih.)

Izredna božja milost poklicala me je kmalu na to vladsko stolico, da sem Vam višji dušni pastir. Naj je bila moja volja še tako dobra in moja moč še tako slabotna, jedno je gotovo, da sem vedno imel pred očmi uzvišeni svoj poklic. Večna resnica, ki se razodeva v naukih svete vere; ta resnica, ki je od Boga samega in ki vodi k Bogu, bila mi je vodilo pri vsem mojem delovanju; njo ohraniti neoskrunjeno, bilo mi je neprestano hrepenenje. Združeval sem pa v svetem svojem poklicu z ljubeznijo do Boga tudi vedno ljubezen do naroda, ljubezen do Vas, ki ste bili izročeni mojemu vrhovnemu pastirstvu. Vest mi zato ne očita ničesar. Duhovnika ne morem si misliti, ki bi poleg Boga ne ljubil svojega naroda; ako pa so vender taki, tedaj niso pravi duhovniki, tedaj ne umejo prav dolžnosti svojega stanu. Pravi pastir mora dati življenje za svoje ovce; te ovce ste mi vi, te ovce mi je narod moj. Naj bi me preganjali in tirali v smrt, ljubezni do naroda ne dam si izruvat iz srca. Jezus Kristus daroval se je na križi v neskončnej svojej dobroti za vesoljno človeštvo; a on — sin božji — je še v poslednjih trenutkih prosil nevhvaležnemu narodu svojemu odpuščanja, on je izraelski narod v neizmernej ljubezni do njega izgovarjal, da ne vé kaj dela. Tudi jaz bodem narod svoj ljubil, zanj gorel, zanj deloval do poslednjega izdihljaja kot pravi duhovnik; vedite pa tudi vi vsi, da mora v trenutku nevarnosti biti vsak posameznik, gospod ali kmet, duhovnik v službi naroda in domovine. Ako ljubim in blagoslovim svoj narod, ne ljubim in blagoslovim le Vas, ki ste mi udani, temveč ljubim in blagoslovim tudi svoje sovražnike.“

Nepopisljiv bil je utis tega govora. Vladika v polnem cerkvenem ornatu z mitro na glavi in pastirsko palico v rokah, praznujoč petdesetletnico svojega mašništva, a govoreč tako živahno in gladko, ko da mu je komaj trideset let; beseda njegova priprosta kljub temu polna duševne globokosti; obraz njegov oblit z neko nadzemeljsko milobo — vse to uplivalo je na navzoče tako harmonično-pobožno, da je po končanem govoru, ko se je vladika vračal na svoj prestol, cela cerkev kakor vsled neznane zapovedi popadala na kolena. Iz src vseh pa so gotovo puhtele k vsemogotnemu Bogu najiskrenejše prošnje, naj bi svojej svetej cerkvi in narodu ohranil še dolgo tega blagovestnika ljubezni in resnice.

Ko se je po podelitvi apostolskega blagoslova vrnil vladika v svoj dvorec s procesijo v enakem redu, kakor je prišla v cerkev, podal se je v ožje prostore svojega stanovanja, da se odpočije; v prostornih dvoranah njegove rezidencije pa so se začele zbirati mnogoštevilne deputacije v tem, ko se je sila naroda zbralo na prostornem trgu pred dvorcem ter v veži in na dvorišču istega.

O poludvanajstih začel je vladika vsprejemati razna odposlanstva. Prvo bilo je na vrsti odposlanstvo duhovščine domače vladikovine pod voditeljstvom velikega kapiteljskega predstavnika Juraja Tordinca, potem odposlanstvo duhovščine pečuhske vladikovine in odposlanstvo redovnikov. Za duhovščino bilo je vsprejeto najpreje veliko narodno odposlanstvo, v čegar imenu izročil je grof Ivan Drašković adresu z 9000 podpisov z raznih krajev domovine in potem takoj odposlanstvo Ljubljanskega mesta. V imenu poslednjega nagovoril je vladiko mestni odbornik Ivan Hribar takole:

„Visokoprevzhoditeljni in visokoprosveščeni gospod! Premilostivi vladika!

Petdeset let je minolo, odkar ste, darovavši prvo sveto daritev, posvetili Bogu svoje srce, katero je prej že posvečeno bilo narodu in domovini. Ta trojna posveta bila je izvor velikih dobrot, katere ste skazali svetej cerkvi in domovini. Petdeset let ne pomenja veliko v življenji narodov; a v življenji hrvatskega naroda pomenja teh petdeset let cela stoletja.

Svet poznal je Hrvata le junaka na bojnem polju; na prosvetnem poprišču ni si ga zmatral vrstnega. Začuden si torej mane oči sedaj, ko vidi, da je ta kulturno prezirani narod v poslednjih letih napredoval tako orjaški, ko vidi, da se je v hrvatske domovini začela tako znamenito gojiti znanost in razcvetati umetnost. Začuden si mane oči in povprašuje se: od kod vse to v tako kratkem času? In tu postaja pred Vašo uzvišeno osebo in priznati si mora: iz Njega, iz biskupa Strossmayerja.

Da, — visokoprevzhoditeljni gospod! ves ta velikanski napredek Vašega naroda večinoma Vaše je delo. Vi ste radostnega srca pozdravljali vsako

zasnovo za napredek naroda in povzdigo domovine; Vi ste v najboljših srcih hrvatskih budihi in gojili nado do slavne bodočnosti; Vi ste iz darežljive svoje roke sipali brezštevilno dobrot širom domovine; Vi ste hrvatskemu narodu dali ono, kar drugim narodom dajo cesarji in kralji: vseučilišče, akademijo, galerijo slik in pa čarokrasno to cerkev, v kateri ste po milosti božjej darovali danes zlato sveto mašo in katera je po zasnovi in izvedbi najsijajnejša priča velikega Vašega uma in blazega Vašega srca.

Tacega moža imenovati svojega častnega meščana ponosno je glavno mesto bratovskega slovenskega naroda, bela Ljubljana. Zato je nje zakoniti zastop izbral nas iz svoje srede ter nas poslal sem z naročilom, da Vašej Visokoprevzhoditeljnosti sporočimo v današnji slavnostni dan čutila Ljubljanskega prebivalstva, katera se dajo izraziti z malimi besedami, ki slovejo: brezmejno občudovanje in najpopolnejše spoštovanje.“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. marca.

Gospodska zbornica ima danes sejo. Na dnevnem redu je prvo branje zakona o oskrbovanji veronauka na javnih ljudskih in srednjih šolah drugo branje zakona, s katerim se dovoljuje pobiranje davkov za meseca april in maj, drugo branje zakona, s katerim se dovoljuje podpora za odpravo velike reve na Goriškem, drugo branje zakona o urejenji pravnih razmer židovskih verskih občin.

Vnanje države.

Kakor je zvedel dopisnik „N. Fr. Pr.“ od **bolgarskega** ministra Načevića, Bolgari nikakor ne mislijo proglasiti nezavisnosti, ker bi to bilo le voda na ruski mlin in bi jako mnogo škodovalo Bolgariji. Tudi ni res, da bi vlada nameravala v kratkem sklicati sebranje. Posojila še vedno vlada ni dobila. Došle so nekatere ponudbe, pa se še vlada ni za nobeno odločila. Minister je preverjen da se Turčija ne bode poslužila sile proti Bolgarom. Da so Popova in Bonevo zaprli nema po njegovem mnenju nobenega političnega pomena. — Radoslavovci so začeli mej narodom močno agitovati za Battenberžana. To agitacijo pa podpirajo tudi ruski pristaši. Battenberžan se itak vrnil ne bode, mislijo si, a Koburžana pa le lažje odpravimo.

Novi predpisi za **ruske** trdnjave dajo velike predprave poveljnikom trdnjav v zapadnih gubernijah celo o mirnem času. Pravico imajo iztirati iz trdnjavskega okrožja osebe, katerih navzočnost je nevarna. Pri tem imajo pravico posluževati se tudi policije. Policija njim mora poročati o tujcih, ki pri potujejo in odpotujejo, kako mišljenje vlada mej prebivalstvom in kake so razmere prebivalstva bližnjih krajev. Potrditi morajo vse kupne in zakupne pogodbe ki se tičejo zemlje v obližji trdnjave. Ob vojni imel bode poveljnik diktatorično oblast. Prebivalci bodo morali slušati povelja njegova. Prebivalstvo sme porabljati za trdnjavska dela, tudi siliti, da preskrbijo konje, vozove, živež in druge potrebne stvari. Tudi sme odstraniti posamičnike kakor tudi velik del prebivalstva iz trdnjave.

Italijanska mornarica bode se v kratkem pomnožila za več ladij. V delu so štiri oklopnice, tri večje in več manjih torpedovk, nekaj družih hitrih ladij, ki bodo v vojni torpedovke lovile.

Pri glasovanju o Cassagnacovi interpelaciji zarad Boulangerja je v **francoski** zbornici 268 republikancev in 71 monarhistov glasovalo za vlado. Nad 100 monarhistov se glasovanja ni udeležilo. Mej republikanci zgubil je Boulanger mnogo popularnosti, odkar se je začel družiti z bonapartisti. Mnogi pristaši Boulangerjevi so že začeli delati proti njemu.

— Pariški listi poročajo, da so gojenci konjiške Šole v Saumuru napravili moža iz slame in mu pokrili generalski klobuk, kateri so ukrali iz prodajalnice nega okna nekemu klobučarju. Vlačili so ga po mestu, peli, trobili na lovške rogove in zabavljali proti Boulangerju. Večim prodajalnicam razbili so okna, in napravili mnogo škode. Gojenci neso hoteli povedati, kdo je sprožil misel, da naj napravijo tako demonstracijo. Prebivalstvo zahteva, da se razgrajalci ostro kaznujejo.

Belgijski kralj je izvedel, da misli predsednik francoske republike pohoditi severne departemente in povabil ga je pismeno, da naj pri tej priložnosti pride gledat belgijsko stolico Brusselj. Carnot je odgovoril, da ustreže želji njegovi, kadar pojde ogledovat severne departemente. Če bode imel ta pohod kak političen pomen, ne vemo. Nekateri francoski listi pišejo, da bode skušal kralj Leopold pregovoriti Carnota, da bi dovolil vojvodi Aumalskemu vrniti se na Francosko. Vojvoda je lani podaril francoskej akademiji posestvo vredno 30 milijonov frankov. In brž tedaj se je govorilo, da bi se spodobilo, da bi mu dovolili bivati na Francoskem. Vlada sama bi mu morda bila dovolila, ko bi se zanj ne bili toliko potegovali monarhisti, tako se je pa bala, da bode vojvoda, če se vrne, močno pospeševal monarhistična rovanja. Tudi sedaj se bode vlada dobro premislila, predno bode vojvodi dovolila vrniti se v domovino. Mogoče je pa tudi,

da kralj belgijski hoče predsedniku le pojasniti, da njegovo potovanje v Berolin k pogrebu cesarja Viljama ni bilo nikakor naperjeno proti Franciji, da Belgija želi jednako dobrih odnosov s Francijo kakor z Nemčijo ter se ne bo nikdar pridružila sovržnikom Francoske.

V Nemčiji se bode vojaškim intendancijam dodali zastopniki kmetijstva in trgovine in bodo dali sovete pri nakupovanju potrebščin za vojake.

Na Angleškem so v lani napravili 29 novih vojnih ladij, več starih so pa popravili. Nove ladje so največ lahke, kakeršnih je največ potrebovala angleška mornarica.

V Braziliji se je ministerstvo zopet premenilo. Konservativno ministerstvo je odstopilo baš zaradi vprašanja o odpravi robstva. Sedaj so prišli na krmilo liberalci, ki bodo skušali odpraviti hitreje robstvo. Konservativci bi radi, da bi se robstvo še dolgo popolnem ne odpravilo. Načeloma je robstvo že odpravljeno z zakonom z leta 1871., po katerem otroci robov neso več robi. A na ta način bi se še robstvo ne odpravilo popolnem nekaj desetletij. Liberalci in cesar pa žele, da se hitreje odpravi. 1885. leta sklenil se je bil zakon, da se morajo odpustiti vsi šestdesetletni robi, ki se zavežejo, da bodo še tri leta služili svojim prejšnjim gospodarjem. Odprava robstva pa ima velik upliv na narodno gospodarstvo Brazilije.

Dopisi.

Od Savinje 21. sušca. [Izv. dop.] V obče osobito pa v središču slovenskem, v Ljubljani, goje prepričanje naši somišljeniki, da je Savinjska dolina tako trdna glede narodnosti in neustrašljivosti, da se jej ni nikoli, nikdar bati raznarodovanja. Seveda! tajiti ni, da broji ta dolina, in to posebno v okrajih Vransko in Gornjigrad dokaj čilih, zavednih močij, mlajših in starejših, tajiti se tudi ne da, da Celjskega mesta nemčurska oholost in Celjskih janičarjev neznosno nasilstvo odletava od trdnega narodnega oklepa Savinčanov, in to ob vsaki priliki. Ali baš te okoliščine in pa to, da se nemčurjem ni posrečilo še dosihmal pognati v to solzno dolino zagvozdo pruskega servilizma, kakeršne zagvozde so n. pr. trgi Vitanje, Laški trg itd., baš to je zazibalalo naše iskrene narodnjake v Savinjski dolini v nekako dremanje.

To ni varno! Vrag ne spi in ne miruje, tiho se plazi okolu in skuša usejati luliko in usejal jo bode, ako bi čuvaji dobre setve dremali ali celo res zaspali! Lulika pa hitreje uskljuje, kakor dobra setev, a se tudi iztrebiti ne da.

Upliv Celjanov začel je polagoma stegati tipalnice svoje ob bistrji Savinji navzgor in to od izliva Savinje, kjer se šopiri po rudnikih in kopelih taja beseda do sinjih Solčavskih planin, kjer strmeč gledaš tujo besedo, pisano po tujih turistih v spomeniške knjige oštirjev. Tja gori tudi čestokrat pritiho taji nemški velmož Glantschnigg, akoravno skozi narodno dolino jadra urno kakor vihra, da ga nihče ne ugleda — slaba vest!

In komu ni znano Celje! To je otok sredi slovenskega morja, po tem morji so slovenski trgi ladije. Liki v morskem boji mečejo Celjski tevtonje svoje kavljice po teh ladjah, in to počenjajo neutrudno, brez prenehanja, mi pa — dremljivo, saj smo narodni. In na vsaki taki ladiji, v vsakem trgu po tej dolini ali po tem morji imajo Celjani svoje pristaše, neumorno delajoče v pomoč sovragu. Nič se ne tolažimo, temveč primimo se dela vzajemno in vstrajno. Mislite li, da po trgih Mozirje, Gornjigrad, Vransko itd. ni nemčurjev? Je, jih je, toliko jih je, da skoro več „Vahtere“ plačanih in darovanih zahaja tja, nego „Narodov“. Kdo oporeka? Dokazati mu moremo to neugodno prikazen. Seveda imajo ti nemčurji mej saboj tudi take spake, čestokrat pijance, ki store za milo žganja vse; bilo bi jih sram, ako bi jih razpostavil na javen ogled. Pa kdo se ob volitvah meni, kaka katilinarična eksistenca se skriva pod nemčurskim plaščem, glas se šteje, pa je ven! ali je volilec žganjar ali ne, dober je! Cela dolina je vrh tega prepričena z graščaki in to je škodljivo narodnosti kakor predenica detelji. Okolu gradov, po katerih stolujejo nemški baroni, grofi itd., je navadno žalosten pogled; tam ne cvete ona lepa zavest, ki je po drugih prostih krajih kinč našega slovenskega oratarja; ako v takej okolici plemenitaš srpo po strani pogleda kmeta, čuješ pogosto komično-žalosten vsklik trepetajočega kmetiča: „já, ko bi le malo nemški znal.“ In če žlopoče pač besed nemških, čuješ ga ob nedeljah — to je groza — v gostilni s kakim lakajem tolči popačeno sodrgo, posebno če je bil pri vojaki. Nedavno še le slišal sem takega junaka, propovedujočega nemški dogodke svoje nekemu graj-

skemu strežaju; oblastno se proti sosedu kmetu obrne, ki ni znal nemški, rekoč: „Kaj ti veš, nisi „rajžal“ — jaz sem bil v Mantovi, ko je bil „rebeljon“ v te največji „hici“, ko je vsak pes „fibro“ imel.“

In če ne urivajo taki mojstri-skaze svojega neslanega idijoma tod okolu, najde se drug abderit, čegar zibelj je tekla v prijaznem slovenskem kotičku za Dreto, n. pr. g. učitelj iz Celja, ki je na pokopališču svoje rojstne vasi dal napraviti nemšk napis umrlemu očetu — jedin tak napis na tem mirodvoru! In ravno ta učitelj ima navado, da po letu nabere nekaj nemčurskih pevcev, ki potem, ako prihajajo v hišo narodnega krčmarja ali trgovca pojo slovenske pesni, da ta raje kupuje blago pri nem čurji!

Mej Celjem in gorenjo Savinjsko dolino pa je nameščen v sredi preoblastni g. Lenko, ki posreduje, da pride več lulike mej nas; temu možu je pač vse jedno, kakega sredstva se posluži, merodajno mu je, kar mu ukaže gosp. — Hackelberg.

Po Savinjski dolini si zdaj žalibog niti učiteljstvo ni popolnem vzajemno, odkar je nadzorništvo izvzemši Vranski okraj v znanih rokah in odkar je čedalje več nameščenih ženskih učiteljskih močij; vsak pa vé, da večinoma ne ostanejo dosledne v svojem mišljenju — Evine hčere.

Jedino, kar nam je res pohvalno poudariti, je to, da po Gornjegraškem in Vranskem okraju vsa županstva brez izjeme uradujejo slovenski, tako tudi okrajni zastopi, in da si nameščijo zmožne in odlične tajnike! Ako se torej še jedenkrat ozremo na vse razmere po Savinjski dolini, moramo priznati, da doslej sicer še ni nič izgubljenega, ali da nam je treba biti ostro opreznim.

Pospešujmo torej društveno življenje, budimo slovenskega kmeta, naročujmo slovenske časnike in duhovščina, to treba reči, duhovščina naj pomaga! Tako bode Savinjske dolina ostala kar je, vzorni del mile slovenske domovine!

Iz Št. Petra na Notranjskem 22. marca [Izv. dop.] Preteklo je dve leti, odkar smo si ustanovili v Trnji poleg Št. Petra bralno društvo „Mir“. Društvo je iz začetka dobro napredovalo in vsi smo se veselili, da se nam bode moči kratkočasiti z raznovrstnimi časniki. Ali komaj je bilo proteklo štirinajst mesecev ni ga bilo sluha ne duha o društvu več, kajti predsednik se je bil odpovedal, udje so začeli iz društva izstopati in nise ničesar več vedelo o njem, kakor za grešnika v deveti deželi ne. Tako je bilo ostalo poldrugo leto. G. Jelenc, kateri si je mnogo prizadeval in največ zaslug pri tem društvu pridobil, katero je tudi ustanovil, je slednjič le marsikatero zabavljivo slišal. Toda letos moralo je društvo poslati izkaz o svojem delovanju sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu. Da je tej želji ustreglo, moral se je sklicati občni zbor, kateri je bil 19. februarja t. l. v društveni sobi v Trnji.

Malo število se nas je sešlo k občnemu zboru, g. tajnik je v kratkem a jedrnatem govoru žalibog v imenu predsednika, otvoril zbor, oznanjeval veselo novost, da bode društvo zopet naprej delovalo. Glavna točka je bila, da bi se društvo preneslo iz Trnja v Št. Peter, kar se je tudi jednoglasno sklenilo, kajti Trnje je vas preveč oddaljena, društvo smo pa večinoma podpirali Št. Peterci. Saj se je pa tudi že mnogo govorilo, da bi se v Št. Petru, kot v prvi Pivšči vasi, ustanovilo kakšno društvo, kar je bilo pa toliko, kot bob v steno. Sedaj smo vender do tega prišli, da bomo bralno društvo imeli, katero nam bode gotovo koristilo.

Društvenikov upisalo se je dozdej 28, a trdno upamo, da se bo to število še zdatno pomnožilo, ko se prične društvo gibati. Vsak začetek je težak, a ustrašiti se ga pa ne smemo, četudi se pojavljajo različne zapreke v denarnih zadevah.

Zanašamo se, da nam bodo nekateri rodoljubi gotovo priskočili v pomoč s knjigami in časniki, vsaj sedaj v začetku. Zato se obračamo do vseh naših rojakov s prošnjo, naj bi nas blagovolili podpirati, vsaka malost bo z veseljem vsprejeta.

V odbor voljeni so sledeči gospodje: predsednik Ivan Korošec, trgovec in posestnik; podpredsednik Štipko Jelenc, učitelj; blagajnik Ljudevit Špilar mlajši; tajnik Miha Kalan, nadučitelj; odbornika Franjo Ancin in Franjo Jakš, oba trgovca.

Mislimo, da bode novi odbor vrlo deloval, da se društvo ohrani, zato pa Bog daj, da bi bolje napredovalo, kakor dosedaj, da bi rastlo in rodilo obilo sadu vasi in domovini naši. Naj bi vedno vladal mir in srčna sloga mej udi in naj bi obilo do-

brotnikov pomagalo mu in vsak naj bi zvest svojemu podpisu ostal. V slogi je le prava moč in gaslo nam bodi: „Mir in jedinstvo“.

Domače stvari.

— (Volitve za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani) bile so, kakor smo že javili, na dan 22. marca t. l. v mestni dvorani. Volilna komisija z načelnikom g. vladnim svetnikom J. Dralko zbrala se je ob devetih predpoludne v mestni dvorani, kjer so volili ustno glasovali ali pa osobno oddajali napisane glasovnice. Volilna komisija je bila zbrana do šestih popoldne. Koliko živahne so bile te volitve, to se bode videlo šele takrat, bržkone že jutri, ko bode volilna komisija preštela vse glasove. Za danes omenjamo torej le toliko, da se nasprotna stranka ni udeležila volitve, ker je že davno izprevidela, da ni za njo tal pri nas in da bi po takem bil ves trud brezuspešen, ako bi se hotela uriniti v trgovinsko zbornico kot odločujoča stranka. Ob jednem konstatujemo, da so bili voljeni vsi dozdanji zbornični svetniki, le namesto umrlega Eichhelterja je bil izvoljen gospod Ljudevit Wriesnik, ravnatelj rudokopa v Zagorji. Veliki obrtniki izvolili so si gosp. Maksa Krennerja, ravnatelja kranjske stavbene družbe. Oba sta „kranjska“ Nemca, in kakor se vidi, zastopata v naši trgovinski zbornici rudokop in veliki obrt, kateri je na Kranjskem še zvečine v rokah naše nasprotnne stranke. Ostali volilni razredi, v katerih so zastopani Slovenci z ogromno, ako ne z absolutno večino, volili so narodne trgovce in obrtnike, in sicer trgovci I. in II. volilnega razreda izbrali so gg.: **Frana Hrena**, graščaka in trgovca v Ljubljani; **Ivana Perdana**, trgovca in posestnika v Ljubljani; **Frana Ks. Souvana**, trgovca in posestnika v Ljubljani; a trgovci III. volilnega razreda gg.: **Tomo Pavšlerja**, posestnika in trgovca v Kranji in **Josipa Ribiča**, prodajalca instrumentov v Ljubljani; in konečno obrtniki II. volilnega razreda so izbrali za zbornične svetnike gg.: **Oroslava Dolenca**, svečarja in hišnega posestnika v Ljubljani; **Alojzija Jenka**, načelnika pekovske zadruge v Ljubljani; **Janka Kersnika**, graščaka in posestnika mlina in žage na Brdu; **Jarneja Žitnika**, hišnega posestnika in čevljarkega mojstra v Ljubljani, in **Filip Zupančiča**, hišnega posestnika in stavbenega mojstra v Ljubljani.

— (Osobne vesti), Gosp. Anton grof Pace, ministerski tajnik v notranjem ministerstvu, imenovan je namestniškim svetnikom pri namestnji v Graeci. — Gosp. Anton Bezjak od sv. Trojice v Slov. gor. bil je te dni na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem filozofije. — V Ormoži naselil se je letos kot živinozdravnik g. Ivan Murko, ki je kmetom in živinorejcem dobro došel.

— (Zabavni večer Pisateljskega društva) je odložen na prvo soboto po praznikih, ker je jutri v čitalnici zabavni večer „Sokola“ in streljanje strelskega društva.

— (Na predavanje g. prof. Levca o Franu Levstiku) ki bode v nedeljo ob 11. uri dopoludne v dvorani Ljubljanske čitalnice, opozarjamo vse narodne kroge. Ustopnice po 60 kraje. za sedeže in po 30 kraje. za partere se dobivajo v trafiki čitalnični.

— (Deželni odbor kranjski) je dovolil 200 gld. podpore iz deželnega zaklada za nakup živeža revnim barjanom, ki so po povodnji najhujše zadeti.

— (Kranjska hranilnica) dovolila je v večerajnji seji 20.000 gld. za zgradbo otroške bolnice, prošnjo dež. šolskega sveta za doslej navadno podporo v znesku 6000 gold. za zgradbo ljudskih šol je pa odklonila, izgovarjajoč se na predlog Liechtensteinov. Nasproti pa je 5000 gld. dovolila nemškemu „Schulvereinu“ za Ljubljansko nemško šolo. Sicer pa je dovolila navadne podpore raznim društvom in zavodom.

— (Iz Mengša) se nam piše: Mej mnogimi inimi slovenskimi občinami izvolila je tudi Mengiška vladiko J. J. Strossmayer-ja svojim častnim občanom ter si preskrbela za to krasno diplomu, a Mengšani obračajo, Kamniško glavarstvo pa obrne ter hoče dotični občinski sklep razveljaviti in se vršé radi tega zanimive obravnave, diploma pa čaka odrešenja. No, kakor čujemo, so Mengšani trdno odločili se, da bodo branili svoj sklep, ko bi bilo treba, tudi do najvišje instance. Vsa čast zavednim Mengšanom!

— (Čestitki, odposlanej od slovenskega „bralnega društva“ iz Kranja) vladiki Strossmayer-ju ob priliki zlate njegove maše, zahvalil se je le-tá jako laskavo v pismu, kojega vsebina je ta:

„Slavnomu bralnemu društvu na Kranjskem izporočujem ovšem najtopliju svojo hvalu na pripisanoj mi prijateljskoj čestitki prigodom zlatne moje mise. Bog dragi obilno blagoslovio slavno društvo, pak i svu dragu braću Slovence!

Sa bratskom ljubavju

Strossmayer l. r.,
biskup.“

— (Popravek.) Telegram iz Djakovega, da je vladika Strossmayer podaril 1000 gld. „Matici Slovenski“ popraviti je tako, da je 1000 gld. podaril „Matici Hrvatski“.

— (Stavbinska dela) za zgradbo dveh novih oddelkov v blaznici na Studenci in delavnice v prisilni delavnici so razpisana z obrokom do 30. marca t. l.

— (Vreme.) Preteklo noč je deževalo, zjutraj jako močno snežilo, potem deževalo. Sneg, ne vemo kolikerkoli v tej zimi, je kmalu skopnel a pustil nam prav veliko blata.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 22. marca. Cesar podaril za preplavljenice 10.000 gld.

Dunaj 22. marca. Iz poslanske zbornice. Predlog poslanca Zeithammerja, naj se takoj obravnava zakon, ki ga je gospodska zbornica sklenila o odpisu zemljiškega davka vsled elementarnih nezgod, se je zavrnil s 17 glasovi večine. Izvolitev Heinricha poslancem za Litomšl-Policka se potrdi kljub Plenerju, ki je izvolitev strastno napadel. Tako tudi izvolitev poslanca Struszkiewicza. Odobri se pet vladnih predlog brez premembe v drugem in tretjem branji. Potem je bilo več interpelacij. Prihodnja seja jutri, ob jednom zadnja pred počitnicami, ki bodo trajale do 6. aprila.

Sofija 22. marca. Vlada sklenila, da na velikega vezirja telegram ne bode odgovorila. Princesinja Klementina odpotuje jutri.

London 22. marca. Kraljica s princem in princesinjo Battenbersko in spremstvom popoldne v Italijo odpotovala.

Dunaj 23. marca. Danes seja gospodske zbornice z dnevnim redom: Prvo branje zakona o plačah veroučiteljev; drugo branje o nadaljnjem pobiranju davkov za april in maj tega leta; drugo branje predloge proti bedi na Goriškem; drugo branje o vnanjem pravnem razmerju židovsko-verske družbe.

Bukurest 23. marca. Bratiano odgovarjajoč interpelaciji protestoval je proti ideji ustanovitve rumunsko-bolgarskega cesarstva. Izjavil je nadalje: Mi ne gojimo za nikoga posebnih simpatij, narodni obstanek zavzema vse naše sile.

Oporto 23. marca. Iz gledališnih razvalin izgrebli doslej 66 trupel in ostanke drugih 52 oseb.

Vabilo

bratom „Sokolom“ in po njili vpeljanim gostom

JOUR-FIXU

kateri se priredi

v soboto dné 24. marca 1888

na čast novoizvoljenemu starosti gospodu

IVANU HRIBARJU

restavraciji ljubljanske čitalnice.

VSPORED:

- 1.) Pozdrav.
- 2.) Meglene podobe spiritista Dolgonoskega.
- 3.) Brat ne zna. Veseloigra v enem dejanji.
- 4.) Šaljivo čitanje.
- 5.) Komični prizor s petjem.
- 6.) Licitacija na korist fondu za Levstikov spomenik.

Mej točkami pojo iz prijaznosti gospodje pevci.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Opomba. Ker je večer važnega pomena in ker nam je dolžnost skazati povsem gospodu starosti poštrevovalnost, vabita najljubše k udeležbi

Dragotin Hribar in Fran Dežman.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—258)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 21. marca.

V Brnu: 82, 80, 34, 27, 13.

Tuji:

20. marca:

Pri **Malič**: Schulhof, Hirsch z Dunaja. — Siegert iz Rihena. — Kapretz iz Lipnice. — Barbič iz Zagreba. — Butz iz Trsta.

Pri **Sionu**: Klein, Bach, Tauscher, Lichtblau, Šinck z Dunaja. — Hudovernik iz Radovljice. — Vicensien iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Konrad z Dunaja. —
Pri **avstrijskem cesarju**: Pfeferer iz Krskega. —
Levstik iz Vrhnike. — Simon iz Leše. — Koaš iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. marca	7. zjutraj	733.5 mm.	4.2° C	brezv.	megla	18.90 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	7.0° C	sl. szh.	dež.	
	9. zvečer	728.6 mm.	5.8° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 5.7°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77.35	77.40
Srebrna renta	79.10	79.10
Zlata renta	109.75	109.60
5% marcna renta	92.35	92.35
Akcije narodne banke	856.—	856.—
Kreditne akcije	268.10	268.90
London	126.95	126.95
Srebro	—	—
Napol.	10.05	10.05
C. kr. cekini	5.99	5.99
Nemške marke	62.40	62.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	96	15
Ogerska papirna renta 5%	3	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	10
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	30
Kreditne srečke	100 gld.	179
Radolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

Št. 741 & 739.

Razpis.

Izvrševaje deželnozborske sklepe dné 17. januarja t. l. se zaradi oddaje potrebnega dela

- a) za dopolnilno zgradbo v blaznici na Studenci, in
- b) za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne delavnice v Ljubljani —

razpisuje pismena ponudbena obravnava do vštetege

dné 30. marca l. 1888.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo razvrstena po obrtniških skupinah in proti plačilu dovršenega dela na podlagi jednotnih cen; sprejemale pa se bodo tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Posebne, kakor tudi splošne ponudbe ne smejo se raztezati ob enem na oboje pod točko a) in b) navedeno delo, ampak vložiti se morajo za vsako delo posebej ponudbe.

Po skupinah razvrsteno delo je proračunjeno tako le:

K a) Za dopolnilno zgradbo v blaznici na Studenci, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo na 34.233 gld. 44 kr.
2. tesarsko delo na 4.817 „ 78 „
3. krovsko delo s skalicami na 1.303 „ 36 „
4. kamnoseško delo na 2.256 „ 60 „
5. kleparsko delo na 1.370 „ 06 „
6. potrebno železje na 3.106 „ 64 „

skupaj 47.087 gld. 88 kr.

K b) Za zgradbo delarniškega poslopja poleg prisilne delavnice v Ljubljani, in sicer:

1. Kopanje tal in zidarsko delo na 19.778 gld. 06 kr.
2. kamnoseško delo na 1.293 „ 30 „
3. tesarsko in krovsko delo na 4.493 „ 96 „
4. kleparsko delo na 713 „ 39 „

skupaj 26.278 gld. 71 kr.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 21. marca 1888.

Trgovska agentura vinske stroke.
Zagreb, Nikoličeva ulica št. 4.

TOMO STARČEVIĆ,

opravlja uvoz in izvoz vseh hrvatskih in dalmatinskih vin na debelo in na drobno, posredno in neposredno, in tudi preskrbuje vse priprave in materijali kletarske po najnovejših izumih.

Isti je kletar dalmatinske kleti P. Dumičić-a trgovine dalmatinskih in hrvatskih vin na debelo in v boteljah.

(220—1)

CENIK VINA V BOTELJAH

iz dalmatinske kleti

P. DUMIČIĆ-A

Zrinjski trg 20, v Zagrebu, Zrinjski trg 20.

	gld.	kr.
Dalmatinski muškati (roza)	0.7 litra	2 —
Dalmatinska rumena specijaliteta (Prosekar)	0.7 „	1 50
Dalmatinska rumena specijaliteta (Prosekar)	0.5 „	— 70
Dalmatinsko rumeno mizno vino	0.7 „	— 50
Dalmatinsko črno mizno vino	0.7 „	— 50
Hrvatska bela specijaliteta	0.7 „	— 50
Hrvatska graševina (Riesling)	0.7 „	— 50
Hrvatsko belo vino	0.7 „	— 50

Na debelo prodajam različna stara vina v kleti od 18 gld. do 150 gld. hektoliter.

Za prirodno pristnost vina jamčim s 1000 gold.

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. V prodajalnicah kolonijalnega blaga in delikates ter drogerijah. Najvišja odlikovanja in zlate kolajne.

Daje se dobiva Ko
najedenkrat, Bouillon-Extract dišava za jed
ne da bi se nepresegljivo
kaj zaradi
pridejalo, Maggi's dobrega ukusa
izvrstno in
mesno juho. nizke cene.

Marke: Extractum Porum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obćenokoristne družbe.

● Srednja zaloga: Wien, I., Jasomirgottstrasse 6. ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelie, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902—15)

(219—2)